

oznanilo

Sprejmite
 darove Duha
 - radost, živost, smeh,
 ljubezen,
 razumevanje,
 sočutje -
 s hvaležnostjo.
 LOUISE L. HAY

4. postna nedelja

leto XII / 2010-21
 14. marec 2021

Jn 3,14–21

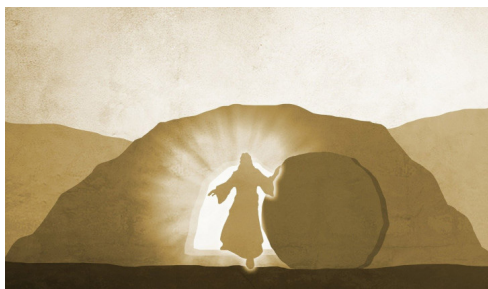
BOG SVETA NE NEHA LJUBITI

V današnjem evangeliju smo slišali del pogovora, ki ga je imel Jezus neke noči na začetku svojega javnega delovanja z Nikodemom, učenim preučevalcem Svetega pisma. Najbolj nas prevzamejo čudovito lepe Jezusove besede – čudovite so zato, ker so resnične – ko Jezus pravi o sebi:

»Bog je svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina,

da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.« Te besede so že marsikateremu človeku, ki je iskal Boga z odprtim srcem, vlile poguma in zaupanja. Naš pesnik France Prešeren je v Krstu pri Savici izpovedal, »da pravi Bog se kliče Bog ljubezni«, ki »čudno k sebi





vod' otroke ljube in ne želi nobenega pogube«. Bog torej hoče, da ga iskreno iščemo, da živimo po svoji vesti, da pošteno izpolnujemo svoje dolžnosti, da se trudimo biti dobri do ljudi okoli sebe. Ena najhujših stvari, ki jo lahko drug drugemu povzročimo, je ta, da smo do sočloveka brezbrizni, da hodimo mimo svojih bratov in sester, kakor da jih ni. Kjer se ljudje kregajo in prepirajo, je zagotovo zelo hudo; še huje pa je tam, kjer ljudje med seboj sploh ne govorijo. Bodisi zato, ker so užaljeni ali trmasti, bodisi zaradi tega, ker so doživeli toliko hudega, da so razočarani celo nad najbližjimi. Včasih je molk hujši krik kot najbolj glasno vpitje! Vprašajmo se, če smo tudi mi krivi kakšne zagrenjenosti. To, kar smo poslušali v današnjem evangeliju, dovolj zgovorno pove, kako je Bogu tuja vsaka brezbriznost. **Že v Stari zavezi**

je Bog dal svojemu ljudstvu po preroku vedeti, da se zanje zanima s takšno ljubeznijo, kot jo izkazuje mati svojemu dojenčku. **Z Jezusovim prihodom pa se je Božja ljubezen razodela še bolj otipljivo: on je daroval svoje življenje za nas. Križ, znamenje trpljenja, je postal znamenje ljubezni do konca.** Naj se tega spomnimo ob vsakem pogledu na križ in ob vsakem znamenju križa, s katerim začenjamo dnevna opravila.

Na potovanju po puščavi so prišle med ljudstvo kot Božja kazen strupene kače. Mojzes je po Božjem naročilu ulil iz bronaste kače in jo nato obesil na drog. Kdor je bil pičen, pa je pogledal kačo, je bil rešen smrtne nevarnosti. To podoba je Jezus v pogovoru z Nikodemom preobrnil nase. Vedel je namreč, da ga čaka smrt na »drogu«, to je na križu, in da bo njegova smrt rešitev človeštva, kakor je bila kača na drogu rešitev za Božje ljudstvo v Mojzesovem času.

Po: Molimo s Cerkvijo, B-2,

Bog namreč svojega Sina
ni poslal na svet,
da bi svet sodil, ampak
da bi se svet po njem rešil.
Kdor vanj veruje, se mu ne sodi;
kdor pa ne veruje, je že sojen,
ker ne veruje v ime
edinorojenega Božjega Sina.
Sodba pa je v tem,
da je prišla luč na svet in so ljudje
bolj ljubili temò kakor luč,
kajti njihova dela so bila hudobna.
Kdor namreč dela húdo,
sovraži luč in ne pride k luči,
da se ne bi razkrila njegova dela.
Kdor pa se ravna po resnici,
pride k luči,
da se pokažejo njegova dela,
ker so narejena v Bogu.« (Jn 3,17–21)



**Zakaj nas je moral Jezus
odrešiti ravno na križu?**

**Križ, na katerem so Jezu-
sa nedolžnega na grozo-
vit način usmrtili, je kraj
največjega ponižanja in
zapuščenosti. Kristus, naš
Odrešenik, je izbral križ,
da bi nosil krivdo sveta
in trpel trpljenje sveta.
Tako je s svojo popol-
no ljubeznijo svet spet
privedel nazaj k Bogu.
(KKC 613–617, 622–623)**

Bog svoje ljubezni tako
rekoč ni mogel poka-
zati bolj, kakor s tem,
da se je v osebi svojega
Sina dal pribiti na križ.

Križ je bil najbolj sramot-
no in najbolj grozovito
antično orodje za usmr-
titev. Rimskih državljan-
ov niso smeli križati, pa
naj so zakrivali karkoli.
**Na ta način je Bog vstopil
v najgloblje trpljen-
je človeštva. Odtlej ne
more nihče več reči:
»Bog ne ve, kako trpim.«**

»Žena, glej, tvoj sin!«

»Glej, tvoja mati!« (Jn 19,26)

LUČ

Kjer je Luč, je prižgano tudi upanje!
Roka se oprime dlani,
zamere so pozabljene,
v dušah se prižiga ljubezen, ki išče bližino.

Kdor je poln Luči, razsvetljuje temo,
odkriva nove možnosti in drugačne poti.

Z Lučjo v sebi spoštujemo tišino.

Če bi hodili kot sence po temnih poteh,
se ne bi vznemirjali, saj tema ne moti teme.

Že droben plamen vzbudi pozornost,
zastavlja vprašanja in zahteva odgovore,
kaj šele sijaj neuglasljive Luči.

Kjer gori luč, je tema poražena.

Vse postaja jasno, čisto, pregledno,
obsijano s svetlobo,

postavljeno v jasnino presoje.

Luč zmaguje temo.



**Življenje je lepo,
zato karkoli se ti zgodi,
nikoli ne pozabi živeti!
Živeti je ena najbolj redkih
stvari na tem svetu,
saj večina ljudi samo obstaja.**
MARCUS AURELIUS

**Slovenski
pastoralni center / SPC**

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**Ste se danes
že nasmejali?**

STVARITEV SVETA – Mali Erik: »Očka, kako je Bog lahko ustvaril svet v enem tednu?« – »Očka: »Ker ni bil odvisen od uradnikov in obrtnikov.«

»Kaj pa delaš, Henrik,« je jezna žena. »Ob prihodu domov si poljubil našo novo gospodinjsko pomočnico!« – »Oprosti, nisem vedel, da je nova!«